

BEVEZETŐ

A HATÉKONY PEDAGÓGUSOK ROVATHOZ

A mostani lapszámban a *Hatékony pedagógusok* rovatunkban két írással jelentke-zünk. Mind szerzőik, mind a megidézett pedagógusok nagyon különbözőek. Egy-más mellé kerülésük véletlenszerű. Am, ha figyelmesen olvassuk a visszaemléke-zéseket, mégis feltűnik néhány hasonlóság. Nem azokra a – némiképp külsődle-ges – elemekre gondolok, amelyek mindkét párost jellemezték: nem gyerekként találkoztak, a pedagógusok viszont kisgyermekkel foglalkoztak, a visszaemléke-zőknek is szoros közük van a tanítói professzióhoz. Bár ezek vitathatatlan tények, de a hatás szempontjából nem lényegiek. A „titok” megfejtéséhez talán közelebb visz, hogy mindketten *örömről, boldogságról* írnak. Ezeknél a pedagógusoknál boldogok voltak a gyerekek, öröm volt tanulni, együtt lenni; a tanítók örömforrás-ként élték át napi munkájukat, s visszatekintve ma is – már az összegzés, elmélke-dés periódusában élve vagy éppen más foglalkozást üzve – ezt a szeretett munkából fakadó meglegedettséget, mondhatjuk talán, boldogságot sugározzák. Így váltak eta-lonná, viszonyítási ponttá fiatal kollégáik számára, akik – mint írják – gyakran mérik magukat hozzájuk. S gyakran élik át, hogy mindig van mit tanulniuk tőlük.

(a szerkesztő)